

Dalmatini – můj osud

Dalmatin je velmi všestranné plemeno, zvládne i obranu

Jednou, když jsem byla v parku, jak jinak než mezi psy, přiběhl středně velký hafan a podíval se na mě svýma žlutýma očima. Ještě nikdy jsem takový pohled neviděla. Bylo to mé první setkání s dalmatinem. Byl hnědě tečkovaný s nádherně jantarovýma očima. Když nad tím teď uvažuji, ten pes se tam objevil a stejně tak tajuplně zmizel, přísahám, že se nepamatuji, s kým a jak odešel. Vlastně se ani nepamatuji, jak příběh. Prostě najednou stál přede mnou. Teď již vím, že to bylo setkání s osudem! V jedenácti letech jsem se náhle ocitla klečící u velkého proutěného košíku na prádlo, ale místo něho tam spokojeně oddychoval zázrak! Hladila jsem ho po černobílém samotovém kožíšku a přes slzy jsem to baculaté dalmatinské štěňátko skoro neviděla.

Když jsem se vzpamatovala z té obří vlny štěstí, která na mě s ohlušujícím hukotem dopadla a teď mě příjemně houpala, zeptala jsem se na jméno.

Bárt z chovné stanice ABC, můj první pejsek, mně jako mocný čaroděj otevřel kouzelnou bránu do psí říše.

S ním jsem poznala první psí radosti i starosti, poprvé jsem navštívila cvičiště pro psy, poprvé vkročila do výstavního kruhu. Byl mým velkým a moudrým učitelem. Díky němu jsem se rozhodla pro chov dalmatinů. Časem jsem

štěňátek v mé chovatelské stanici Vetřelec a odstartovala můj chov. Celkem přivedla na svět 33 puntíkatých cvaldů, kterým byla prvotřídní mámou. Mezi mateřskými povinnostmi zvládla složit ještě zkoušky z výkonu. Byla to bezvadná fenka a já si nyní vyčítám, že jsem na ni byla někdy tak přísná. Ale to jsme my lidé. Některé věci vidíme, až když se čas naplní.

Pak jsem k svátku dostala Agira ze Zahrad času. Agirek byl pejsek se srdíčkem na dlani, velice citově založený, vše prožíval naplno. Pro svůj jedinečný talent natočil mnoho reklam pro zahraničí a ztvárnil hlavní úlohu v celovečerním filmu. Agir filmem vysloveně žil. Zahrál vše, co se po něm chtělo. Filmovat s tímto velkým hercem v puntíkatém kožíšku byl zážitek. Agir byl také vynikající táta. Nemohl chybět u žádného porodu. Pomáhal čistit čerstvě narozená štěňata a po vzoru rodičky dokonce ošetřoval pupeční šňůry. Samozřejmě že nezapomněl být velmi pozorný i k fence. Nikdy na něho žádná nezavrčela a vždy byla spíše spokojená, když byl s ní v porodní bedně. Myslím, že Agirek prožíval porody ze všech nejvíce. Miloval štěňátka, miloval celý svět.

Když měla Džesí poslední vrh, nechala jsem si fenku Cabris Vetřelec - nevěstu pro Agira. A on si jí patřičně hleděl. No řekněte, kdo si může svou vyvolenou vyplatit úplně od narození! Narodilo se jim dvanáct krásných cvaldů. Nechala jsem si pejska Démona Vetřelec. Ten je zase trochu jiný - je to mohutný hafan vyvolávající respekt. Bezvadně hlídá a je spolehlivý ochránce. Na výstavě má svůj vlastní názor. Považuje je za frašku a běda tomu, kdo z těch cizích lidí by ho chtěl obtěžovat. Záhy převzal úlohu vůdce smečky. Plní ji velmi svědomitě s velkou starostlivostí.

Čas plynul a já jsem se začala poohlížet po nějaké dobré chovatelské stanici, kde bych

Puntíkatý svět

Říká se, že každý jedinec má dáno něco do vínku a rodí se se svojí šťastnou hvězdou. Když jsem přicházela na svět já, psí hvězda Sírius musela žhnout jak tisíc sluncí.

Do vínku mi totiž byla dána ohromná láska k pejskům. Moji rodiče to zjistili velmi brzo, když jsem jako precek byla neustále přitisknutá na nějakého hafana, ať to byl malý pekiňák,

nebo německá doga Etna. Nebylo mně tehdy snad ani pět let, ale přesně si pamatuji, že když jsem mohla stát u toho obra psí říše a dokonce ho hladit, svět kolem mě rázem přestal existovat!

Bártovi koupila fenku Džesí Heliotrop. Heliotrop prý znamená sluneční paprsek. Nevím přesně, ale Džesinka opravdu sluníčko byla a teď určitě všem svítí v psím nebičku. Byla maminkou prvních

Dalmatini – můj osud

si mohla vybrat k Démonovi fenku. On nám za to zpočátku nebyl zrovna vděčný, protože to byla čertice, která mu zasahovala do jeho výsostných práv. Ale nakonec neodolal. Atlanta je totiž velmi mazaná fenka. Tváří se jako neviňátko a přitom je to liška podšitá. Co se týká psiho mužského pokolení, tak to má dokonale obtočené kolem malíčku. Ona je taková princeznička, která si jde pevně za svým cílem.

To nám předvedla velmi brzo. Její budoucí manžel Démon se do ní zamiloval každým puntíkem. Když začala Atlanta poprvé hárat, měla jsem v plánu, že až přijdou ty kritické dny, oddělím ji jako každou svoji fenku, a až ve dvou letech ji s Démonem nechám, aby měli štěňátka. Ovšem láska hory přenáší, a co se týče Atlanty, tak zjevně byla schopna přenést i Himálaje. Zkrátka kaž-

Dalmatini coby někdejší kočároví psi mají ke koním blízko

dou fenku jsem uhlídala, ji nikoliv. Dostala se ke svému manželovi a dílo bylo dokonáno. Žhavily se telefony na veterinu. Radila jsem se, co máme dělat, že je fenečka moc mladá. Jestli tomu nechat volný průběh, nebo jít na injekci. Nakonec jsme se dohodli nechat tomu volný průběh.

A ukázalo se to jako dobré rozhodnutí. Atli přivedla na svět devěts krásných obrovitých cvaldů, kteří se narodili z velké lásky. Vše zvládla naprosto perfektně a stala se výbornou maminkou. Hrdý táta Démon celou dobu seděl v porodní bedně. Bedlivě sledoval porod a opatrně očichá-

val novorozené potomky. Byl z toho celý rozčilený, ale choval se velmi něžně. Babička s dědou seděli u bedny a sledovali vše zkušeným pohledem. Každé štěně si museli náležitě prohlédnout a očichat. A tak přišel na svět Etrix Vetrelec. Pejsek, kterého jsem si z tohoto spojení chtěla nechat sice až za dva roky, ale přišlo to teď a zřejmě to tak mělo být.

Všechno to nějak do sebe zapadá a člověk je pouhý divák. Vyrostl v krásného mohutného psa a chlubí se titulem Šampiona republiky. Je velmi učenlivý a má také složené zkoušky z výkonu. Je hnědě tečkovaný, a když se na mě podívá těma svýma krásnýma jantarovýma očima, jako kdyby na mě pohlédl osud. Vždyť tak to kdysi dávno všechno začalo...

Ladislava Kotrbová